

Noget at erindre imod. Det var rigtignok usædvanligt, saaledes som et hvidt Medlem af Minoriteten har villet, at Antallet skulde være større, og at det passende kunde være 5, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at der kan være Tilfælde, hvor Forældre særligt kunde ønske det, og det har dog vistnok ikke saameget at betyde, om denne Tilladelse, som ogsaa et andet Medlem har foreslaaet, bliver almindelig, saaledes som det i det oprindelige Forslags § 4 er bestemt. Jeg mener, at det maa gøres afhængigt af tilstedeværende Omstændigheder og af den Velvillighed, som findes mellem Præsten og Sognebeboerne, om Confirmationen til den Tid bør finde Sted. Jeg skal derfor i Almindelighed ikke have Noget imod at optage det nye Forslag, som Udvalgets Minoritet har gjort. Imidlertid skulde jeg gøre den Bemærkning, at en saadan Sag dog vil være en særlig Gjenstand for Afhandling af den Kirkecommission, som nu er nedsat, og derfor synes jeg ikke, der er nogen Fare ved, da dog Tilladelsen kan gives i de Tilfælde, hvor det ansees nødvendigt, at opsætte en Lovbestemmelse til den Tid, da Commissionen har afgivet sin Betænkning over kirkelige Anliggender. Det er disse Bemærkninger, hvorpaa jeg grunder denne Afstemning, jeg har besluttet, nemlig at stemme imod Forslaget saaledes, som det er kommet fra det andet Thing.

Lundsteen: Det har nogen Bæmskelig-
hed at behandle denne Sag, da der egentlig foreligger 2 Forslag, som jo synes at skulle sigte til det Samme, nemlig det oprindelige, og det, som senere er fremsat af Udvalgets Mindretal. Jeg vil dog først henvende Opmærksomheden paa det oprindelige Forslag, og saaledes stykkevis gennemgaae dets enkelte Paragrapher. Det Hele synes jo at søge sin Grund deri, at der maatte indrømmes Forældre af den fattigere Klasse i Besynderlighed en større Frihed for deres Børn, saaledes, at de ikke blot selv kunde til enkelte Tider have Nytte af dem, men ogsaa være friere, med Hensyn til at anbringe dem i Tjeneste. Derfor som dette var fastholdt i Forslaget, da var der i Sandhed Meget, der kunde tale derfor, ihvorvel man vistnok maa sørge ligesaa vel for den

fattige Classes Børns Undervisning som for den Rigere. Men jeg finder dette slet ikke udtrykt i Forslaget, og navnlig ikke i dets 1ste Paragraph, som dog skulde indeholde et saadant Princip. Det hedder nemlig der: „Et hvert Barn kan fritages for Skolegang“; altsaa uden Hensyn til Forældrenes Vilkaar; men dette maa dog vistnok ansees for at være fordærveligt i høj Grad. Enhver, som har beskæftiget sig med Undervisning, veed dog tilfulde, hvilken skadelig Indvirkning det har, naar hyppige Forsømmelser finde Sted af Børnene, og hvormeget større vilde ikke Forstyrrelsen eller Standsningen blive i Børnenes Fremgang, naar de efter 1ste Paragraph endogsaa kunde fritages for 1/2 Aars Skolegang. Man vil vel herimod indvende og sige: „Det hedder, at vedkommende Skolebestyrelse kan fritage Børnene for Skolen“; men den, der kender Omstændighederne paa Landet, saaledes som de i Almindelighed ere, vil vistnok indsee, at dette „kan“ vil i Tidens Løb blive omstiftet med „skal“, saa at Skolebestyrelsen i de fleste Tilfælde vil see sig foranlediget til at give en almindelig Tilladelse, og dette Halvaar vilde da paa mange Steder i Landet strække sig saagodt som til hele Aaret. Vi maae nemlig betænke, at paa mange Steder i Jylland er Skolegangen om Vinteren vel nogenlunde tilstrækkelig, men om Sommeren indskrænker den sig sædvanligt til 1 Dag om Ugen, og denne Dag kommer endda til at bestaae kun af 5 à 6 Formiddagstimer. Frigives altsaa Barnet for Skolegang om Vinteren, saa er ogsaa dets Skolegang om Sommeren saagodt som frigiven, og det maa da vistnok indrømmes, at et saadant Barn, som i en hvilken som helst Alder har forsømt Skolen i et heelt Aar, maa komme meget tilbage i sin Kundskab. — Med Hensyn til et enkelt Udtryk i 1ste Paragraph, maa jeg tillade mig at bemærke, at Ordet „vedkommende“ synes at være overflødig, eller at burde i alt Fald ombyttes med Udtrykket „local“ eller „communal“, for at ikke en Forverling skulde stee saaledes, at man skulde troe, at der meentes Skoledirectionen dermed. — Hvad § 2 angaaer, at ethvert Barn skal kunne udskrives med 13 Aars Alderen, naar det forlanges af